

KULTURA BEZPIECZEŃSTWA
NAUKA PRAKTYKA REFLEKSJE
NR 31, 2018 (81–92)
ISSN 2299-4033 DOI: 10.5604/01.3001.0012.8596

KRAJOWA MAPA ZAGROŻEŃ JAKO
NARZĘDZIE DO MONITOROWANIA
BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU
PUBLICZNEGO

THE NATIONAL MAP OF SECURITY THREATS
AS A TOOL TO MONITOR SECURITY AND
PUBLIC ORDER

Marcin KADUSZKIEWICZ
Komenda Miejska Policji w Słupsku

ABSTRACT:

Threats to public order compromise the personal security of the individual, forcing him to take action to improve it, and thus to guarantee it to the closest people. The right to ensure the security of the individual, society is one of the duties of a state whose omission can be considered a violation of human rights. By implementing this obligation, a threat monitoring system was created in Poland – the National Safety Threat Map. It is a tool used by the Police which in 2016 was initially piloted, then already throughout the country introduced this mechanism to monitor and counteract local threats, affecting the safety of residents. This tool uses the Internet as a source of information about threats from citizens. The instruction was issued for both users – citizens, as well as for policemen of users and local administrators, and instructions for proper and reliable implementation. They impose on the Police officers' specific tasks in the system for the implementation of applications. The work is an attempt to answer the question: What tool is KMZB in the system of monitoring by the state of public security and order?

National Map of Security Threats (KMZB) – functions of the National Map of Security Threats in shaping local community safety, constitutes an element of the process of managing the public safety, as well as inspiring the local community in this respect. The Police as the formation serving the society and opened for its needs implemented the additional channel of the information exchange about the most troublesome threats defined on the local level.

KEY WORDS:

Police, National Map of Security Threats (KMZB), public order, public safety

ABSTRAKT:

Zagrożenia porządku publicznego godzą w bezpieczeństwo osobiste jednostki, zmuszają ją do działania na rzecz jego poprawy, a tym samym zagwarantowania go najbliższym osobom. Prawo do zapewnienia bezpieczeństwa jednostki, społeczeństwa jest jednym z obowiązków państwa, którego zaniechanie może być uznane za naruszenie praw człowieka. Realizując ten obowiązek, w Polsce utworzono system monitorowania zagrożeń – Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa. Jest to narzędzie wykorzystywane przez Policję, która w 2016 roku początkowo pilotażowo, następnie już na terenie całego kraju wprowadziła ten mechanizm w celu monitorowania lokalnych zagrożeń i przeciwdziałania im, przez co ma wpływ na bezpieczeństwo mieszkańców. Narzędzie to wykorzystuje Internet jako źródło pozyskiwania informacji o zagrożeniach od obywateli. Aby system właściwie funkcjonował, wydane zostały instrukcja i polecenia zarówno dla obywateli będących użytkownikami, jak i dla policjantów – użytkowników i lokalnych administratorów. Nakładają one na policjantów określone zadania w systemie realizacji zgłoszeń. Praca jest próbą odpowiedzi na pytanie, jakim narzędziem jest KMZB w systemie monitorowania bezpieczeństwa i porządku publicznego przez państwo.

SŁOWA KLUCZOWE:

Policja, Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne

WPROWADZENIE

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa to interaktywne narzędzie pozwalające monitorować zagrożenia bezpieczeństwa i porządku występujące w konkretnych miejscach. Jej prewencyjny charakter ma przyczynić się do likwidacji tych zagrożeń oraz uniemożliwić powtarzanie się niebez-

piecznych zdarzeń we wskazanych przez społeczeństwo miejscach. Stanowi również platformę wymiany informacji, za pomocą której obywatel, w trosce o bezpieczeństwo swoje i swojego otoczenia, dzieli się z Policją wiedzą o potencjalnych zagrożeniach.

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa (dalej KMZB) pozwala na bieżące analizy i monitorowanie zagrożeń istotnych dla bezpieczeństwa człowieka, jak i dla funkcjonowania państwa. Strategiczny Przegląd Bezpieczeństwa Narodowego podkreślił, że system bezpieczeństwa państwa należy analizować również pod kątem ewolucji zagrożeń oraz diagnozowania obszarów, które stanowią największe wyzwania dla utrzymania bezpieczeństwa i stabilności państwa. W ten sposób KMZB wpisuje się w system bezpieczeństwa państwa, a konkretnie w podsystem bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Interaktywna funkcja KMZB włącza mieszkańców do tego systemu poprzez czynną współpracę z Policją na rzecz poprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego. Dzięki temu wytwarza się mechanizm współdziałania, który pozwala na poprawę skuteczności instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo, ich umiejętności typowania, kwalifikowania oraz neutralizacji zagrożeń.

Powszechność dostępu do KMZB powoduje, że każdy, kto posiada informacje istotne dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, może je zgłosić – również w formie anonimowej. Zadaniem Policji jest weryfikacja wszystkich zgłoszeń oraz podjęcie działań w celu ich eliminacji. W ten sposób KMZB służy również do bieżącego kierowania sił i środków Policji do miejsc zagrożonych, prognozowania zagrożeń, które mogą wystąpić w tych lub innych miejscach. Z prakseologicznego punktu widzenia wiadomo, że rozlokowanie sił policyjnych musi być racjonalne, tzn. odpowiednie do rozpoznanych i potencjalnych miejscowych zagrożeń. Poza przestępczością pospolitą, która jest dokuczliwa w codziennym życiu obywateli, Policja musi zwalczać zorganizowaną przestępczość gospodarczą, narkotykową, transgraniczną, a także zwiększyć swoją skuteczność w działaniach na rzecz bezpieczeństwa w ruchu drogowym. KMZB jako narzędzie do monitorowania bezpieczeństwa i porządku publicznego może przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa w tym obszarze.

BEZPIECZEŃSTWO I PORZĄDEK PUBLICZNY – NARZĘDZIA POMIARU

Dynamiczny rozwój społeczeństwa, procesów zachodzących we współczesnym świecie powoduje również ewolucję samych zagrożeń. Możemy

je zdefiniować za Januszem Gierszewskim jako sytuacje zagrażające życiu, zdrowiu i dobrom materialnym, które są wynikiem działalności człowieka lub sił natury¹.

Przy czym zagrożen nie należy postrzegać i odnosić tylko do stanu świadomości człowieka, gdyż obejmują one sytuacje, które nie są uświadamiane przez podmiot pomimo tego, że obiektywnie istnieją. Zagrożenia towarzyszą człowiekowi od początku jego istnienia i w pewien sposób zostały wpisane w jego naturę. Człowiek nie jest w stanie uwolnić się od nich i ma tego świadomość. Ilość różnorodnych niebezpieczeństw narasta wraz z postępem cywilizacyjnym, jakiego dokonuje człowiek. Z tego też powodu pożądana jest wiedza na temat zagrożeń bezpieczeństwa w różnych jego kategoriach². Pojęcie bezpieczeństwa dookreślane jest przymiotnikowo (jaki?). Tak więc bezpieczeństwo publiczne charakteryzowane jest jako „stan, w którym ogół społeczeństwa i jego interesy, jako też państwo wraz ze swymi celami, mają zapewnioną ochronę od szkód zagrażających im z jakiegokolwiek źródła. Z kolei porządkiem publicznym nazywamy zespół norm, których przestrzeganie warunkuje normalne współżycie jednostek ludzkich w organizacji państwowej”³. Ciekawe podejście reprezentuje Edward Ura, który uważa, że bezpieczeństwo publiczne to „taki stan, w którym ogółowi obywatele indywidualnie nieoznaczonych, żyjących w państwie i społeczeństwie, nie grozi żadne niebezpieczeństwo, i to niezależnie od tego, jakie byłoby jego źródło”⁴. Odpowiedzialność za bezpieczeństwo i porządek publiczny ponoszą głównie organy administracji publicznej. Dla Andrzeja Misiuka bezpieczeństwo publiczne jest to stan braku zagrożenia dla funkcjonowania administracji państwowej i realizacji jej interesów, umożliwiający jej normalny, swobodny rozwój⁵.

¹ J. Gierszewski, *Bezpieczeństwo społeczne. Studium z zakresu teorii bezpieczeństwa narodowego*, Difin, Warszawa 2013, s. 16–17.

² B. Hołyst, *Wiktymologia*, wyd. 2, Wydawnictwo Prawnicze PWN, Warszawa 2000, s. 64–66.

³ J. Gierszewski, *Organizacja systemu bezpieczeństwa społecznego*, Difin, Warszawa 2013, s. 18–19.

⁴ Por. J. Gierszewski, J. Piwowarski, *Theoretical Basics of Societal Security*, „Security Dimensions. International & National Studies”, 2016, nr 18, s. 31; J. Gierszewski, *Spoleczne zagrożenia (social security) bezpieczeństwa państwa*, [w:] *Nauka o bezpieczeństwie. Istota, przedmiot badań i kierunki rozwoju. Studia i materiały*, t. 2, L. Grochowski, A. Letkiewicz, A. Misiuk (red.), Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji, Szczytno 2011, s. 20.

⁵ A. Misiuk, *Administracja porządku i bezpieczeństwa publicznego. Zagadnienia prawno-ustrojowe*, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008, s. 17.

Dlatego współczesne wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa wymagają od służb harmonijnego współdziałania oraz dostosowania metod pracy do nowych zagrożeń, opracowania i wykorzystania w tym celu nowoczesnych narzędzi – systemów informatycznych. Pociąga to za sobą konieczność wyposażenia służb państwowych, stojących na straży bezpieczeństwa obywateli, w wyspecjalizowany sprzęt techniczny i systemy informatyczne wspomagające monitorowanie, identyfikację i eliminację zagrożeń. W tym również zagrożeń najbardziej odczuwalnych, nieprzekładających się zawsze na zagrożenia faktycznie stwierdzone, wykryte, które zakończone zostały aktem oskarżenia lub skierowanym do sądu wnioskiem o ukaranie.

Dotychczasowym narzędziem statystycznym funkcjonującym w Policji służącym zarówno do pomiarów przestępczości w obszarze bezpieczeństwa, jak i porządku publicznego w obszarze wykroczeń były: Krajowy System Informatyczny Policji (KSIP), System Ewidencji Sprawozdawczości Policji (SESPol) oraz dane generowane i gromadzone ręcznie w obszarach bezpośredniego zainteresowania jednostki Policji. Dotyczyły one zdarzeń stwierdzonych, postępowań wszczętych, ilości spraw zakończonych oraz zawierały informację o sposobie ich zakończenia (umorzenie, przedstawienie aktu oskarżenia). Dane te oraz analizy wykroczeń porządkowych, alkoholowych i drogowych pozwalały na tworzenie bieżących analiz bezpieczeństwa. Na ich podstawie dyslokowane były patrole oraz formułowane zadania. Analizując dotychczasowe wartości, policjanci stworzyli mapę zdarzeń z podziałem na dni tygodnia, miejsca i godziny, w których występują dane zajścia, oraz na charakter zdarzeń. Kluczową różnicą pomiędzy dotychczasowymi modelami a KMZB jest zgłaszanie poprzez KMZB zachowań niepożądanych – niewyczerpujących jednak ustawowych przesłanek jako wykroczenie lub przestępstwo – ale mogących bezpośrednio do nich prowadzić. Należy zadać pytanie, czy po wprowadzeniu KMZB statystyki policyjne uległy zmianie, jakie obszary zagrożeń teraz obejmują, a jakich nie biorą pod uwagę. Czy występuje między nimi zależność?

Zbieranie danych dotyczących analizy bezpieczeństwa i porządku polega na:

- analizie i monitorowaniu zagrożeń przez instytucje odpowiedzialne za ich zwalczanie i zapobieganie im,
- zbieraniu informacji o zagrożeniach poprzez konsultacje społeczne,
- identyfikacji czynników, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo, przy wykorzystaniu narzędzi informatycznych.

Do najważniejszych źródeł pozyskiwania danych na potrzeby przeprowadzanych analiz bezpieczeństwa i porządku publicznego zalicza się przede wszystkim statystyki policyjne dotyczące przestępczości, wykroczeń i zdarzeń drogowych.

Realizacja przedsięwzięć związanych z bezpieczeństwem i porządkiem publicznym wymaga zmiany podejścia instytucji do problemów bezpieczeństwa oraz ciągłego doskonalenia narzędzi służących do monitorowania zagrożeń. Przykładem takiego innowacyjnego podejścia może być uruchomiona w 2016 roku Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa. Przed jej wprowadzeniem na terenie całego kraju zostały przeprowadzone konsultacje mające na celu umożliwienie samym mieszkańcom wypowiedzenia się w przedmiotowym zakresie. W sumie na terenie całego kraju przeprowadzono ponad 11 tysięcy spotkań, podczas których mieszkańcy zgłaszali uwagi, mówili o potrzebach i zagrożeniach w swojej okolicy. Wzięło w nich udział ponad 217 tysięcy osób.

CZYM JEST KRAJOWA MAPA ZAGROŻEŃ BEZPIECZEŃSTWA?

Jedną z instytucji państwa w sferze bezpieczeństwa publicznego, mającą wpływ na bezpieczeństwo oraz jego kształt jest Policja. Działalność Policji w głównej mierze sprowadza się do obecności w miejscach, gdzie należy wyeliminować zagrożenia i przeciwdziałać im, gdyż tego oczekuje społeczeństwo. Policjanci, wychodząc z potrzeby pogłębienia wymiany informacji ze społeczeństwem, podjęli działania związane z utworzeniem platformy przepływu informacji. Wykorzystując do tego Internet, stworzyli narzędzie pozwalające na monitorowanie zagrożeń występujących w najbliższym otoczeniu człowieka. Użyto do tego mechanizmu o czytelnej wizualizacji, mającego na celu monitorowanie stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego na podstawie zgłaszanych zagrożeń.

KMZB jest narzędziem identyfikującym występujące zagrożenia życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz porządku publicznego. Uwzględnia ich rozkład w czasie i przestrzeni. W założeniu tworzy dodatkowy kanał kontaktowy ze społeczeństwem. Pierwsze próby wdrożenia mapy zagrożeń podjęto na terenie miasta stołecznego Warszawy, a na początku 2016 r. KMZB uruchomiono na terenie całego kraju.

KMZB opiera się o informacje skatalogowane w trzech płaszczyznach:

- informacje gromadzone w policyjnych systemach informatycznych,
- informacje pozyskiwane od społeczeństwa w trakcie bezpośrednich kontaktów z obywatelami, z przedstawicielami samorządu

terytorialnego, organizacjami pozarządowymi czy w trakcie realizowanych debat społecznych poświęconych bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu,

- informacje pozyskiwane od obywateli (internautów) z wykorzystaniem platformy wymiany informacji.

Informacje prezentowane na mapach uwzględniają zarówno wybrane kategorie przestępstw i wykroczeń, jak i zagrożenia, które w subiektywnym odczuciu mieszkańców negatywnie wpływają na ich poczucie bezpieczeństwa.

Zgodnie z założeniami KMZB opiera się na informacjach uzyskanych od społeczeństwa i służy jako platforma wymiany informacji, prezentująca wizualizację ujętą w poszczególne kategorie.

Rozwiązanie w postaci KMZB należy postrzegać również jako narzędzie do poznania potrzeb społecznych w zakresie eliminowania zagrożeń bezpieczeństwa oraz zapobiegania im. Stosowanie KMZB jest jednym z elementów działań dostosowujących bezpieczeństwo do oczekiwań obywateli. Istotny w tym zakresie jest fakt, iż to użytkownicy proponowali rozwiązania funkcjonalne, których efektem jest rozwój narzędzia zgodnie z ich potrzebami. Naniesienie zagrożenia nie wymaga rejestracji i jest bezpłatne. Należy jednak pamiętać, że umyślne, złośliwe nanoszenie nieprawdziwych zagrożeń może skutkować konsekwencjami prawnymi.

Na podstawie propozycji użytkowników została opracowana lista zmian, w następstwie których KMZB została uzupełniona o:

- umożliwienie użytkownikowi dopisywania podczas nanoszenia zagrożenia, oprócz daty i godziny zdarzenia, pory dnia oraz dni tygodnia,
- umożliwienie wprowadzenia przez użytkowników krótkich opisów tekstowych (do 500 znaków) oraz dołączania 3 plików (JPG, PDF, 3gp, mov, doc, txt) o łącznej maksymalnej wielkości 5 MB,
- umożliwienie dodania statusów „Potwierdzone (wyeliminowane)” oraz „Żart lub pomyłka”,
- umożliwienie dodania funkcjonalności wyświetlania zagrożeniom o statusie „Niepotwierdzone” przez tydzień od daty nadania takiego statusu i miesiąc od daty nadania statusu „Potwierdzone (wyeliminowane)”,
- umożliwienie rezygnacji z automatycznego usuwania zagrożeń z mapy po upływie miesiąca od chwili naniesienia,
- umożliwienie dodawania w *dossier* ID zagrożenia i daty naniesienia zagrożenia,

– umożliwienie wprowadzenia funkcji wylogowywania się z aplikacji.

Istotą zmian było umożliwienie wymiany informacji pomiędzy Policją a społeczeństwem, jak również element aktywizacji mieszkańców do wskazywania zagrożeń lokalnych.

ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO NA PODSTAWIE KMZB

Bezpieczeństwo możemy zdefiniować jako działalność zmierzającą do neutralizowania problemów społecznych przez wykorzystanie różnych czynników gwarantujących niezagrożony rozwój społeczny, którego zakłócenie może spowodować niebezpieczeństwo. Przyjmując tę definicję jako odniesienie do bezpieczeństwa i porządku publicznego, można założyć, że KMZB jest narzędziem do monitorowania zagrożeń w ich obszarze.

Istota wykorzystania tego narzędzia do monitorowania zagrożeń sprowadza się między innymi do obszaru analiz stanu bezpieczeństwa w oparciu o to rozwiązanie. Analizy stanowią element wyjściowy do działań związanych z prognozowaniem zagrożeń, ale również projektowania działań prewencyjnych i wyprzedzających. Informacje takie mogą być wykorzystywane do opracowywania analiz stanu bezpieczeństwa i porządku oraz na potrzeby właściwego dyslokowania służb.

Rozpoznanie zagrożeń, źródeł ich powstania, przewidywalności skutków to elementy służące do monitorowania i prowadzenia działań zapobiegawczych, również uniemożliwiających powstanie zagrożenia i wyprzedzających je: „Monitorowanie zjawisk, wczesne wykrycie zagrożenia oraz ostrzeżenie ludności lub osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo mieszkańców jest podstawowym działaniem zmniejszającym skutki zagrożenia. Poznanie natury zjawiska i jego skutków w znacznym stopniu pozwala na podjęcie odpowiednich środków zaradczych i zwiększenie stopnia bezpieczeństwa lub poczucia bezpieczeństwa mieszkańców”⁶.

Jak wynika z danych statystycznych (tabela 1.), przez pierwszy rok działania KMZB Policja odnotowała ogółem 452 989 naniesionych zagrożeń, z których potwierdzonych zostało 188 845. Przy czym zaznaczyć należy, że wartości te nie odzwierciedlają liczby odnotowanych w tym czasie zgłoszeń ani przeprowadzonych przez Policję interwencji.

---

⁶ W. Kitler, *Bezpieczeństwo narodowe RP. Podstawowe kategorie, uwarunkowania, system*, AON, Warszawa 2011, s. 76–77.

TABELA 1. LICZBA ZGŁOSZEŃ W RAMACH KRAJOWEJ MAPY ZAGROZEŃ BEZPIECZEŃSTWA PRZEZ PIERWSZY ROK FUNKCJONOWANIA – Z PODZIAŁEM NA POSZCZEGÓLNE WOJEWÓDZTWA.

województwo	suma zgłoszeń	zgłoszenia niepotwierdzone	procent zgłoszeń	zgłoszenia potwierdzone	procent zgłoszeń	zgłoszenia potwierdzone wyeliminowane
dolnośląskie	44 347	27 790	61%	16 557	39%	28
kujawsko-pomorskie	19 299	12 969	65%	6 330	35%	119
lubelskie	20 370	11 327	56%	9 043	44%	8
lubuskie	12 836	6 604	51%	6 232	49%	0
łódzkie	33 275	21 022	62%	12 253	38%	64
małopolskie	56 439	28 927	51%	27 512	49%	250
mazowieckie	48 274	27 388	56%	20 886	44%	16
opolskie	10 950	6 967	62%	3 983	38%	4
pomorskie	23 818	15 975	65%	7 843	35%	178
podkarpackie	20 237	13 350	64%	6 887	36%	7
podlaskie	25 968	10 367	40%	15 601	60%	3
śląskie	51 312	29 038	58%	22 274	42%	213
świętokrzyskie	11 532	6 905	60%	4 627	40%	360
warmińsko-mazurskie	14 206	10 208	72%	3 998	28%	13
wielkopolskie	42 419	25 245	58%	17 174	42%	95
zachodniopomorskie	17 707	10 062	55%	7 645	45%	61
Suma	452 989	264 144	58,4%	188 845	41,6%	1419

Źródło: KGP, za: D. Minkiewicz, *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny”, 2017, nr 3, s. 72.

Z analizy powyższych danych wynika, że w większości województw zgłoszenia zostały zakwalifikowane jako niepotwierdzone przez Policję – 58,4% ogółu zgłoszeń. Natomiast 1419 zgłoszeń z ogółu 452989 zostało zakwalifikowanych jako „potwierdzone wyeliminowane”. Województwa małopolskie, śląskie i mazowieckie odnotowały największą liczbę zgłoszeń – łącznie ponad 1/3 wszystkich zgłoszeń w kraju. Aż 60% wszystkich zgłoszeń w województwie podlaskim zostało zakwalifikowane jako potwierdzone. Jest to największy odsetek potwierdzonych informacji w skali kraju. W województwie świętokrzyskim i małopolskim odnotowano największą liczbę zgłoszeń potwierdzonych i wyeliminowanych – blisko 1/2 w skali całego kraju. Jedynie w województwie lubuskim żadnego ze zgłoszeń nie zakwalifikowano jako „potwierdzone wyeliminowane”. Odnotowano tu również najniższą liczbę zgłoszeń w kraju.

Dodać należy, że w zdecydowanej mierze to zaangażowanie policjantów zajmujących się weryfikacją zagrożeń ma wpływ na to, czy zgłoszenie zostanie potwierdzone i w konsekwencji wyeliminowane. Kolejnym ważnym elementem aplikacji jest możliwość obserwowania etapów weryfikacji zagrożenia online oraz otrzymania efektu końcowego w postaci potwierdzenia lub niepotwierdzenia jego wystąpienia.

Na podstawie danych Biura Prewencji KGP (stan na dzień 18.08.2017 r.) największą liczbę zgłoszeń potwierdzonych i wyeliminowanych stanowiły zgłoszenia dotyczące wykroczeń, tj.:

- spożywania alkoholu w miejscach niedozwolonych (601),
- nieprawidłowego parkowania (213),
- przekroczenia niedozwolonej prędkości (187),
- niewłaściwej infrastruktury drogowej (98).

KMZB pozwala na zgłaszanie zdarzeń odbieranych społecznie jako te najbardziej uciążliwe, dotyczące nieprzestrzegania ustawy o wychowaniu w trzeźwości i prawa o ruchu drogowym. Wszystkie były dotychczas wskazywane na podstawie badań społecznych. Samo ich przeprowadzenie, zebranie i przetworzenie danych, czyli metodologia badań, powoduje, że problem, choć zgłoszony, przedstawiony w czasie rzeczywistym (podczas badania społecznego), zostaje przekazany Policji już po zakończeniu badań. W KMZB czas ten ulega skróceniu i pozwala reagować na zagrożenie w czasie rzeczywistym. Dalsze badania przeprowadzone w tej materii przez autora dadzą między innymi odpowiedź na pytanie, jakie kategorie przestępstw i wykroczeń pokrywają się z dotychczasowymi analizami i badaniami społecznymi.

PODSUMOWANIE

System bezpieczeństwa społecznego oraz występujących w nim zagrożeń osadzony jest w konkretnych ramach prawno-organizacyjnych. Różni się natomiast w zależności od poziomu zorganizowania społeczeństwa oraz skuteczności radzenia sobie z zagrożeniami społecznymi. Pozycja państwa jako gwaranta systemu bezpieczeństwa społecznego coraz częściej wspierana jest nowoczesnymi systemami bezpieczeństwa, za pomocą których monitorowane są zagrożenia. Samo zaś narzędzie służące do obserwacji i skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom w obecnych czasach nabiera szczególnego znaczenia.

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa to interaktywna mapa, która pozwala przekazywać Policji informacje o niebezpiecznych miejscach w okolicy. Każdy może skorzystać z mapy, wchodząc na stronę internetową www.policja.pl. System jest bardzo prosty i intuicyjny. Wystarczy zaznaczyć miejsce na mapie i wybrać rodzaj zagrożenia. Innowacyjność platformy polega na tym, że każdy ma możliwość aktualizacji informacji. Za pomocą interaktywnej strony wskazuje się konkretne zagrożenia występujące w danej okolicy. Następnie policjanci muszą je zweryfikować, a jeśli zgłoszenia się potwierdzą, zostają wprowadzone bezpośrednio na mapę. Dzięki temu rozwiązaniu znajdują się na niej bardziej szczegółowe informacje dotyczące podziału terytorialnego, w tym dzielnic czy osiedli. Najwięcej zgłoszeń jest związanych ze spożywaniem alkoholu w miejscach publicznych. Na kolejnych miejscach znajdują się nieprawidłowe parkowanie i przekraczanie prędkości.

BIBLIOGRAFIA:

1. Gierszewski J., *Bezpieczeństwo społeczne. Studium z zakresu teorii bezpieczeństwa narodowego*, Difin, Warszawa 2013.
2. Gierszewski J., *Organizacja systemu bezpieczeństwa społecznego*, Difin, Warszawa 2013.
3. Gierszewski J., *Społeczne zagrożenia (social security) bezpieczeństwa państwa*, [w:] *Nauka o bezpieczeństwie. Istota, przedmiot badań i kierunki rozwoju. Studia i materiały*, t. 2., L. Grochowski, A. Letkiewicz, A. Misiuk (red.), Wydawnictwo Wyższej Szkoły Policji, Szczytno 2011.
4. Gierszewski J., Piwowarski J., *Theoretical Basics of Societal Security*, „Security Dimensions International & National Studies”, 2016, nr 18.
5. Hołyst B., *Wiktymologia*, wyd. 2, Wydawnictwo Prawnicze PWN, Warszawa 2000.

6. Kitler W., *Bezpieczeństwo narodowe RP. Podstawowe kategorie, uwarunkowania, system*, AON, Warszawa 2011.
7. Minkiewicz D., *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny”, 2017, nr 3.
8. Misiuk A., *Administracja porządku i bezpieczeństwa publicznego. Zagadnienia prawno-ustrojowe*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.

MARCIN KADUSZKIEWICZ – magister socjologii, Absolwent Akademii Pomorskiej w Słupsku oraz Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 18 lat funkcjonariusz Policji. Od 2010 roku Naczelnik Wydziału Prewencji KMP w Słupsku. Uczestnik seminarium doktoranckiego na Wydziale Nauk o Bezpieczeństwie w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

CITE THIS ARTICLE AS:

M. Kaduszkiewicz, *Krajowa Mapa Zagrożeń jako narzędzie do monitorowania bezpieczeństwa i porządku publicznego*, „Kultura Bezpieczeństwa Nauka Praktyka Refleksje”, 2018, nr 31, p. 81–92, DOI: 10.5604/01.3001.0012.8596.

Licence: This article is available in Open Access, under the terms of the Creative Commons License Attribution 4.0 International (CC BY 4.0; for details please see <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided that the author and source are properly credited. Copyright © 2018 University of Public and Individual Security “Apeiron” in Cracow